

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki Katol. tla-
kovnega društva do-
birajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pocamerni listi dobó
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopis se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 29.

V Mariboru, dne 17. julija 1902.

Tečaj XXXVI.

Sprememba volilnega reda.

V našem deželnem zboru imata nemško-liberalna in nemško-narodna stranka večino glasov, zato imata te dve stranki tudi v deželnem zboru prvo in odločilno besedo. Zdaj hočeta te dve stranki spremeniti deželni volilni red. A kako hočeta to izvesti? Samo na korist meščanskim stanovom in na škodo kmetijskih in delavskih stanov. Poslanci teh dveh strank so namreč izvoljeni iz grajščinske in mestne skupine, zato jim je pri srcu samo blagor bogatašev in meščanov. Vendar pristransko delovanje ne bi smelo nikdar predač segati. Stranke, katere imajo takorekoč usodo dežele v svojih rokah, bi se vsaj nekoliko morale potruditi, da ostanejo pri krmilu nepristranske. Naša nemško narodna in liberalna stranka se nočeta več tako daleč potruditi, ampak sta z vso drznostjo začeli delati edino v svoje strankarske namene. V predlogu o spremembi volilnega reda predlagata za meščane toliko novih poslaniških mest, da bi kmetijski pristaši bili na vse večne čase izročeni nadvladi meščanov in grajščakov. Tukaj pa se mora oglasiti štajerski kmet ter glasno ugovarjati.

V predlogu, s katerim bi se naj spremenil volilni red, zahteva nemška večina deželnega zbora, naj se ustanovi tako zvana nova, četrta kurija, v kateri bi smel voliti vsaki moški, kojega ime je neomadeževano in ki je že 24 let star. Ta kurija bi volila sedem poslancev, in od teh sedem bi jih dobila mesta in trgi tri. Nadalje se zahteva za mesto Gradec odslej po šest,

čuj in strmi, po šest poslancev. Spodnještajerski Slovenci, ki štejemo nad 400.000 duš, imamo samo 8 poslancev. Glas in mesto v deželnem zboru naj bi tudi dobili ljudje, ki bodo gotovo vedno stali ob strani meščanov, to so ravnatelj tehniške šole v Gradcu, ravnatelj višje rudarske šole v Ljubnem in župan mesta Gradec! —

Po predlogu nemške večine bi sedelo v deželnem zboru znanprej 75 poslancev, a izmed teh bi jih bilo iz kmetijskih skupin samo 23. Kmetije, izračunite si zdaj na prstih, kako se bodo, ako postane predlog postava, upoštevale v bodoče Vaše kmetijske zahteve. Še je čas, povzdignite po shodih svoj glas proti taki krivični in Vam škodljivi spremembi volilnega reda.

Čast za naše mladeniče.

Glas o vrljih ljudih sega daleč na okoli, ta glas je kakor ogenj, ki sili nezdržno naprej, ako je dobil netivo. Tako se godi tudi z našimi vrlimi slovenskimi mladeniči. Njih neustrašeno in pošteno nastopanje v zadnjih časih zaneslo je glas o njih preko mej zelene štajerske dežele!

Za dan 23. aprila t. l. je povabil ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič dekane svoje škofije k skupnemu posvetovanju v Ljubljano. Razven dekanov so se udeležili tega zborovanja tudi vodja

krščanskosocialnega gibanja na Kranjskem dr. Krek, glavni urednik »Slovenca« dr. Lampe, urednik »Domoljuba« Smolnikar, profesor dr. Ušeničnik, dr. Opeka, dr. Gruden in drugi. Med drugim so se gospodje tudi posvetovali, kako bi se naj na Kranjskem mnogo bolj kot dosedaj skrbelo za mladeniče. In k tej točki je knez in škof opomnil, da je poslal urednika Smolnikarja celo na Štajersko, da bi tamkaj proučil mladeniško gibanje. Mudil se je v Slovenskih goricah, ker je tam gibanje med mladeniči najbolj živahno. Gosp. kapelan Gomilšek mu je razložil način svojega postopanja pri snovanju in vodstvu mladeniških družb. Na podlagi teh podatkov in na podlagi lastnih študij sestavil je potem urednik »Domoljubov« poseben načrt za Kranjsko, kako se naj vodijo mladeniške družbe. Mi še bomo o tem poročali, danes smo le hoteli naznaniti našim mladeničem, kako daleč je zaslovelo njihovo delovanje in nastopanje.

Urednik »Domoljubov« je poročal o naših mladeničih: »Milota je gledati in poslušati, kako na Štajerskem priprosti kmečki fantje nastopajo na shodih in drug družega navdušujejo za sveto stvar vere in domovine... Dosti je tam mladeničev, ki izvrstne članke pošiljajo v »Slov. Gospodar« in »Naš Dom«.

Naših slovenskih mladeničev skrb pa naj bo, da si svoje dobro ime, ki so si ga pridobili med slovenskim svetom, ohranijo s tem, da napredujejo v lepi krščanski omiki in goreči narodni zavesti.

Listek.

Čudne sanje.

Prestavil O. Š.

Nekega večera zapustivši svojo umazano kovačnico pride v gostilno tudi čavljar Tonček — v hiši je bila njegova žena »gospodar« in pazila je nanj, kakor pes na čedo ovac — Po licu je bil razpraskan, kakor če izorano njivo z brano povlačiš.

Takoj so ga začeli dražiti vsi od kraja. Gostilničar Miška ga vpraša, če ni morda telebnil v kako grmovje. Klobučar R. pa hitro dostavi, da je ta grm imel samo »10 ostrih trnov«. Najboljše jo je pogodil čevljar Peter: »Seveda, ostri trni, pa so zarastli v meso in spadajo k prstom, ki zopet spadajo k rokama, ki je na nje pritrjena njegova Katica, njegova zlata ženkica.»

Ker pa čavljar Tonček ni hotel, da bi se tudi tukaj v gosilni skrunila njegova »moška čast« in poštenje, zato mu tako govorjenje ni bilo nič kaj po volji. — Seveda je že doma pri nakovalu in pri mehu dobre tri ure premišljeval, kako bi pač mogel priti do tako opraskanega lica razen nohtov svoje žene.

Izpije torej kupico in reče: »Vi vsi se motite, baš radi tega sem prišel sem, da vam

povem, na kako čuden način je postalo moje lice tako pisano.

Kakor veste, je bila danes popoldne strašna vročina. Po obedu se vležem, da bi malo zadremal. Vročina je pripomogla, da sem kmalu zaspal ter začel tako hudo hriliti, da je morala moja Katica pobegniti iz sobe na vrt, da ne bi oglušela. — Sedaj se mi pa začne tako bedasto senjati, kakor še nikoli. Sanjam: —

Vrata se odpro, naša stara mačka pride kakor vsak pošten človek po koncu na dveh nogah v sobo. V desnici ima kakor brivec skledico s penečim se milom, v levici britvo, pod pazduho pa karte. Vse to me je osupnilo, a lasje mi začnejo lezti po koncu, ko začne govoriti in zahteva od mene, naj jo z milom namažem ter ji z britvico popravim bradico in breice, ker baje mora na obisk. Sosedovi »prelji« se je namreč namnožila družina za pet glavic, za pet ko sneg belih mačic s črno pičico na koncu repa. Ob taki priliki se seveda mora »pokazati« z nekoliko tolstim miškami.

Zastonj sem se izgovarjal, da ne znam podbrijati, da je moja roka pretežka za tako nežen posel — nesrečna mačka hoče biti podbrita. Še le ko sem jo vprašal v svoji zadregi, ne bi li rajše z menoj parkrat vrgla karte, pozabi na to nesrečno podbrijanje, na

»preljinu« družino, vrže britvo in skledico na pod, da je glasno zaropotalo, pa skok! k meni, mi sede na prsa ter začne mešati karte.

»Marjašim«, pravi, »zelo rada, samo staviti morava, zastonj igrati ni kaj zanimivo. Igrala bova vsako igro za miško, in kdor dobi, jo mora takoj tudi snesti.»

Meni se začne obračati želoдец: »Hvala lepa! — miši baš ne jem najrajši niti pečenin, še manj pa surovih. — Pa če ti je po volji, igrajva vsako igro za čašo piva, kdor dobi, mora vsakokrat izpiti čašo piva.»

»Brrr«, pravi nato stara muca, se stepe kakor moker pes ter začne pihati v me, kakor urna lokomotiva, »kaj takega niti psi ne pijejo! Toda poslušaj! kdor dobi, popraska drugega po licu, vselej enkrat. Pri tem sedaj ostane in »punktum«!

Kaj sem hotel? Mačka je bila svojeglavna in jaz kot pametnejši sem pustil vse po njenem. — Kartala sva, da je vse pokalo. A ona, čarovnica mačkinja, dobi igro za igro in po vsaki igri (potegne) »nabrusi« muca svoje krempeljče po mojem obrazu, da so se mi kar zvezde delale pred očmi. Ko pa začnem bolj paziti, zapazim, da me ta kosmata čarovnica pri igri goljufava.

Umevno je, da sem se razsrdil in jo začel »podbrijati« s svojimi nohti. Praskala

Deželni zbor štajerski.

Deželni zbor štajerski je menda v celi Avstriji najbolj počasen pri delu med vsemi deželnimi zbori. Zadnji ponedeljek se je celo dogodilo, da zbor ni bil sklepčen, kajti za sklepčnost je treba 32 poslancev, a toliko jih ni bilo. Nemški poslanci so torej vzorno pridni! Tudi kadar je zborovanje, kadar so sklepčni, se ne mučijo mnogo. Prečita se par prošenj, par predlogov, poslanci prikimajo, potem pa gredo v gostilno in domov.

Zadnji torek je postalo vendar nekoliko bolj živahno. Grof Stürgkh je predlagal, naj se daruje mestnim gledališčem v Gradcu 20.000 K. Katoliški kmetski poslanci so se temu uprli. Zakaj bi naj cela dežela plačevala Gradčanom gledališča? Ako se meščani hočejo zabavati po gledališčih, prosto jim, a plačujejo naj si to zabavo sami z lastnim denarjem. Vkljub ugovoru kmetskih poslancev se je gledališčem podpora dovolila.

Mi smo radovedni, ali si bo upal tudi ptujski »Štajerc« kaj napisati proti dovolitvi te podpore. Če si kje slovenski fantje ali dekleta naredijo gledališčno igro s svojim denarjem, koj rohni proti njim ter jih grdi in blati. Kaj bo neki sedaj rekel ptujski list? Mislimo, da si ne bo upal niti besedice ziniti. Kajti, njegov krušni oče, pek Ornik, poslanec mesta Ptuj, je tudi glasoval za podporo. In pek Ornik se da hvaliti kot prijatelj kmetov!

Kaj se godi s spremembo volilnega reda, poročamo v posebnem članku.

Politični ogled.

Za splošno volilno pravico. Na Kranjskem je zadnje nedeljo priredila katoliško-narodna stranka zopet več zborovanj. Volilci odobravajo obstrukcijo poslancev v deželnem zboru in zahtevajo splošno volilno pravico. Tudi socijalni demokrati bodo začeli po Kranjskem zborovati in njih govorniki bodo tudi zahtevali splošno in enako volilno pravico.

Italijani na Tirolskem so proti Nemcem v manjšini, zato se jim je godilo tako slabo kakor nam Slovencem na Štajerskem. A Italijani so leta in leta vstrajno zahtevali, da dobi italijanski Tirol lastno upravo, kakoršno mi terjamo za Spodnji Štajer s klicem: Proč od Gradca! Njih trud rodi sedaj sad. Saj se vse doseže, kar človek želi in za kar se tudi dela ne vstraši. Tirolskim Italijanom Nemci sedaj dovoljujejo lastno upravo

sva drug drugega, nohti in kremplji so se vsekavali v glave, kakor da bi komu krompir izkapala. To je trajalo tako dolgo, da v sanjah telebnem raz »sofo« in padem na tla kakor sem dolg in širok. Med padcem sem zadel s čelom ob mirno nogo, tako da mi je oteklo.

Prebudivši se stopim k zrcalu in nisem se malo prestrašil, ko sem se opazil tako razpraskanega.

Mauka pa je lepo mirno sedela za hišo pod hruško in poslušala drobnega liščeka, ki je tako lepo »muziciral« na hruškinih vejah; spodaj v senci je sedela moja Katica in pletla za zimo volnene nogavice. Kaj pak, ni mogoče, da bi ta dva bila v kaki zvezi z mojim opraskanim licem!

Pa jaz si mislim, kako se je moglo zgoditi: sam sem se opraskal v sanjah, gotovo je bilo tako in ne drugače!

Tako je pripovedoval čavljar Tonček v gostilni in vsi so se mu smejali. Bilo je sicer med poslušalci dosti nevernih Tomažev, pa vendar se je videlo, da je povest dobro izmišljenja in vredna smeha.

Toda gostilničar Miška je bil velik šaljivec. Hotel je spraviti Tončka malo v zadrego. Prime ga za roko in pokaže vsem okoli sedečim, da ima Tonček tako na kratko

in dobili bodo svoj deželni odbor, svoj deželni šolski svet, zastopstvo v veleposestniški skupini in druge ugodnosti. Uspehi italijanskih Tirolcev naj bi spodbujali tudi spodnještajerske slovenske politike k delu!

Praška državna policija v veliki zadregi. Uradni list praške policije je prinesel neko tiralico, ki meri na nemškega cesarja. Besedilo te tiralice priobčujejo sedaj listi. Glasi se: »Kaiser Viljem, sin v Karlotenburgu pri Berolinu stanujočega Kaiser Friderika, ki je interniran kot blazen v norišnici prof. dr. Bülowa v Berolinu, je pred nekaj tedni ušel in se od tedaj pogreša. Pred nekaj dnevi so ga videli v Marienburgu z znamenji govorniške besnosti. Naj se ga pridno zasleduje in vspeh naj se naznani tukajšnji c. kr. policijski direkciji.« Skoro neumevno je, kako je moglo kaj takega priti v uradna razglasila praške drž. policije, katera razglasila se tiskajo v tiskarni c. kr. namestništva. Policijsko ravnateljstvo se izgovarja, da je prišlo dotično naznanilo v poljščini in da je prestavljavec mislil, da se dotični, katerega iščejo, piše za Kaiserja. Policijsko ravnateljstvo se izgovarja, da se je taka pomota mogla zgoditi le vsled preobilice dela, vendar je ta pomota vsekakor jako zanimiva in nemškega cesarja baje ne bo spravila v posebno dobro voljo.

Odlčna poroka. Poroka ruske velike kneginje Helene z grškim princem Nikolajem se bode vršila 28. avgusta v Amsterdamu.

Bolezen belgijske kraljice. Belgijska kraljica Henrietta, mati grofice Lonyay, je zelo nevarno obolela za vodenico. Vsled oteklina je v takem stanju, da ne more ne ležati ne hoditi. Poleg tega jo muči tudi neka srčna napaka. Vrh vsega pa povzročuje njeno bolezen velika duševna bol radi usode njene hčere. Grofica Lonyay se še sedaj ni spravila s svojimi stariši. Pred zaroko je tri tedne bivala v bližini svojih starišev in vendar ni niti z besedo omenila predstoječe zaroke. To stanje izredno neugodno vpliva na bolno mater. Konečno pa dela kraljici velike skrbi usoda princezinje Lujize. Ta že delj časa boleha na umu, sedaj je pa tudi telesno obolela in je morala bolnišnico v Draždanih zameniti z nekimi saškimi topicami. Vkljub temu pa javljajo, da se je stanje kraljice v zadnjem času nekoliko zboljšalo in da za sedaj še ni nobene posebne nevarnosti.

Dopisi.

Iz Vidma ob Ščavnici. (Naše razmere). Od neke strani se je prijazno opo-

obrezane nohte, da ž njimi niti najnežnejše otročje kožice ne bi mogel opraskati.

Ali Tonček je nocoj že poslal toliko kupic po grlu, da se ni dal ugnati v kozji rog, ampak je takoj zavrnil krčmarja: »Kaj ne da, glejte, kako dobra ženica je moja Katica in kako ji pol Medjimurja dela krivico. — Takoj, ko je zapazila mojo nesrečo, je prišla s škarjami ter mi nohte tako na kratko porezala: »da se mi ne boš mogel več v sanjah opraskati, mili Tonček, je rekla.«

Smešničar.

A.: »Ti se ženiš in si vendar že 60 let star!« — B.: »Zakaj bi se ne? Moja nevesta je 20 let stara.« — A.: »Ravno zato bi se ne imel; saj nista drug za drugega.« — B.: »In vendar sva; kedar pogledam svojo mlado, lepo ženo, postanem samega veselja za 20 let mlajši in sem potem 40 let star; in kedar moja žena mene pogleda, postane iz strahu 20 let starejša in je 40 let stara; zato sva — drug za drugega.«

minjalo, da je že čas, da bi se na naši Št. Jurjevski šoli že spet blestel napis: Bogu, Domovini in Mladini! Ta napis bi gotovo prišel na svetlo, bi nas omenjena stranka opominjala ali ne; torej sedaj se zopet blesti, prosimo, pridite si ga ogledat! — Tudi na Vidmu smo kurili kresove na čast našima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Od našega se je videlo okoli pet ur daleč po ščavniški dolini in povsod so po hribih in goricač kakor tudi po dolini goreli kresovi, da je bilo videti, kakor bi en del neba, posut z zvezdami, padel na zemljo. To kaže gotovo, da v našem kraju biva še katoliško-narodno ljudstvo. — Okoslavsko-Dragotinska občina je dobila novega župana, g. Antona Kurbus. Upamo, da bi bil naš! — Dne 6. julija nam je slav. mariborsko bralno društvo »Maribor« priredilo tri lepe predstave s skioptikom. Vse predstave bile so mnogobrojno obiskane, da se, vkljub veliki vročini, nismo mogli dosti nagledati podob iz vseh delov zemlje. Torej onima gospodoma, ki sta se potrudila iz Maribora k nam in nas tako kratkočasila, — imeli smo celo priliko videti, kako se pri Klokečevem mlinu v suši počasi kolo obrača, — se zahvaljujemo za njuni trud. — Naša žitna polja so letos dobro obrodila, posebno rž in pšenica. Tudi sadja bomo precej imeli; po goricač pa se je izabelno grozdje popolnoma osipalo, da je čisto redko; belo pa se kaže prav lepo, kakor že dolgo ne. Bog daj, da nam vse lepo dozori!

Sv. Tomaž blizu Ormoža. (Štajerčevi napadi.) V 14. številki »Štajerca« napada neki »kmet naročnik« po domače »Štajerčev« agent naše č. gospode duhovnike zbog njih delovanja za naš narod. Prav imaš, »kmet naročnik«, da nihče drugi noče o naših č. gospodov duhovnikov poročati »Štajercu«, kakor ti. Kaj bi pa tudi le mogli poročati o naših dušnih pastirjev »Štajercu«; hudega in slabega nimamo nič o njih reči, dobrega poročila o naši duhovščini pa, kakor je obče znano, ta ptujski kljukec ne sprejme.

Resnici na ljubo pa moramo le potrditi, da naša č. gospoda duhovnika še nikdar nista zlorabila cerkve za zatiranje »Štajerca« Ako sta kaj storila v tej zadevi, sta storila izven cerkve.

Vsakega narodnjaka, kateri še ima pičlo narodne zavesti, je sveta dolžnost, da »Štajerčeve« zaslepljenice poučuje o hinavskih namenih tega lista.

»Kmet naročnik« kveka nekaj o krščanskem nauku, dušnem pastirju itd., res tebi treba krščanskega nauka — posebno o izdajstvu — saj menda trohice o njem ne veš.

Mi smo ponosni, »kmet naročnik«, na našega č. gospoda dekana in kaplana, — boljših in marljivejših duševnih pastirjev si ne more nobena fara želeti, kakor sta ta častita gospoda in zato njih tudi vsi ljubimo in častimo.

O našem gospodu poštarju in županu pa ti »kmet naročnik« pišeš kar hočeš, saj ga mi najbolje poznamo. On si je svoje dolžnosti kot slovenske matere sin popolnoma svest, kar je že mnogokrat sijajno dokazal.

Moramo tudi omeniti, da se namreč »Štajercu« zelo slabo pri nas godi. Še lansko leto je v precejšnjem številu — 60 komadov — z velikim ponosom marsiral v našo faro. Letos pa je veliko pohlevnejši, ker samo 16 komadov ga pošilja upravnistvo za našo faro in od teh še nekaj za stonj.

»Štajerc« pri nas propada tako imenitno, tem bolj pa zmagujeta naša lista »Slovenski Gospodar« in »Naš Dom«, prvega je 70 komadov, drugega pa 55, nasprotno smo pred rojstvom »Štajerca« imeli le 40 komadov »Slov. Gospodarja«. — Številke tedaj dokazujejo dovolj, kako delujejo naši voditelji iz slavne tomaževske purge!

Iz Slovenjgradca. (Dobri nasveti.) Pri nas se vedno vzdihuje in tožuje, da ni mogoče več gospodariti in živeti, ker ni zadosti novcev, in še tam, kjer so, nimajo prav nobenega teka. En razlog hočemo navesti!

Na vsakih 25 hiš pride pri nas nič več nego ena gostilna. Kolikor mi je znano, je v celem okraju 16 občin z nekaj nad 2200 hiš in nekaj nad 13.000 prebivalcev in ti vzdržujejo 88 gostiln s 70 žganjarijami, po domače »šnopspotekami«. Povprečno na 145 prebivalcev pride ena šnopsarija in pri tem številu so tudi otroci všteti. Da v tem okraju niti enega vinograda ni, bo marsikomu znano. Vsled tega se vino ne pije posebno po ceni, še manj pa po ukusu. O žganju pa sploh ni govoriti, za žganjepivca je sploh vse dobro, tudi gnojnica, v katero se včasih prekucne.

Pomilovanja vredni siromaki so posebno tisti, kateri se radi pritožujejo na slabe čase in malo denarja. Pomislite, koliko se vendar denarja in zatega časa nepotrebno za to smrdljivo in zdravju škodljivo žganje in sploh za vse ponarejene in prav slabe pijače potratijo! Ko bi pač bili tako pogumni, da bi si tudi v tem okraju namesto toliko nepotrebnih gostiln z žganjarijami ustanovili tu in tam kako varčnostno društvo »bučelico« ter vinarje in kronice tako pridno vanj v varstvo nosili kot v gostilne. Gotovo bi se nam vsaj nekoliko boljše godilo in denarji bi večji tek imeli. Tudi bi ne bilo tolikokrat slišati o pretepih, kar je groza in strah, tudi o samomorih. Prijatelji, storite trden sklep in potrudite se za naprej žganje ali šnops in sploh vse narejene opojne pijače popolnoma opustiti in prepričani bodite, da se vam bo močno na bolje obrnilo, kakor se je tudi meni. To vam potrjujem iz lastnega prepričanja.

Dobrodošel.

Celje. (Stavbena zadruga »Lastni dom« in še nekaj.) Pred letom dni se je ustanovila pri nas slovenska stavbena zadruga »Lastni dom« z namenom, da se delavstvu pomaga do lastnega ognjišča. Ta zadruga je pa bila ustanovljena na narodni podlagi. Slovenci naj bi si smeli zidati skromno, a lastno streho; Slovenci naj bi bili zidarji, tesarji, mizarji, steklarji, kleparji, slikarji itd., in sploh le Slovenci naj bi bili pri stavbah »Lastnega doma« kot delavci nastavljeni. A stavbeni mojster, ki cele stavbe prevzema, je tako naklonjen Nemcem (hočem reči nemčurjem) da bi rad slovenske groše stlačil v nemškutarske žepce. Ali ni to sramota?! Ali se geslo vesoljnega Slovenstva »Svoji k svojim!« na ta način izpolnjuje? Ako mu nemčurski mojstri kaj dolgujejo, naj iztirja, ne jim pa zaradi svojega žepa delo naklanjati. To ni nikakor prav! Ali nima gospod načelnik zadruge toliko moči, toliko poguma, da to prepreči?

In kake posledice ima tako ravnanje, slišal sem govoriti nekega mlačneža: »Ta slovenski obrtnik X. je že izvrsten obrtnik, ker vsi Slovenci si puste pri njem delati!« Bože mili! Ali nimamo dobrih slovenskih obrtnikov dovolj v celjskem okrožju?

Toliko za danes. Ako ne bo v kratkem drugače, navili bodemo še vse druge strune. Taka mlačnost je vendar sramota za slovensko Celje in okolico. Da bi se kmalu na bolje obrnilo v to pomozi Bog! Imam še nekoliko gradiva, gospod urednik, katerega vam hočem prihodnjic sporočiti, ako se kmalu ne obrne na bolje, sicer bom pa molčal.

Benevolens.

Rogatec. (Ciril-Methodova slavnost.) Da, to je bil dan, pomemben za nas, za vse, ki so se vdeležili naše slavnosti, pomemben posebno za naše mladeniče, za naša dekleta. Prvič smo slavili slovanska apostola očitno, pred ljudstvom. Na predvečer sv. Cirila in Metoda smo zažgali na Donački gori velikanski kres. Bil je to čaroben prizor. Kakor daleč je moglo seči oko, povsod so plamteli kresovi. Prikazovali so se in spet izginjali, kakor se zvezde prikazujejo na večernem nebu in se spet utrinjajo.

Slavnost sama pa se je obnesla vrlo dobro. Naš mladi pevski zbor je pokazal, kaj se lahko doseže pri vstrajni dobri volji. Vse pevske točke slavnostnega vspeveda so se izvajale z največjo natančnostjo. Slavnostni

govornik je nam podal živo sliko o življenju in trpljenju sv. bratov. Navedel je nam vzroke, zakaj slovanski narodi, zakaj mi Slovenci tako goreče častimo sv. Cirila in Metoda. Oznanjala sta nam sv. vero, branila in posvetila sta materin, slovenski jezik, dala sta nam pisavo, da, bila sta začetnika slovanskih šol. Ljubezen do sv. vere in materinega jezika naj nas druži in krepí po zgledu sv. bratov, in nepremagljiv bo Slovanov rod.

Tilčka Gajšekova je navdušeno deklamovala pesem »Blagovestnikom«, Anika Gobčeva pa je proslavljala slovenski kres.

No, in zdaj je prišla na vrsto igra »Ne vdajmo se!« Kaj takega tukaj pri nas še nismo videli. Kako radovedno in nestrpno smo torej čakali, kdaj in kako bodo nastopile naše mladenke in mladeniči prvič na odru, ki je bil prirejen zunaj na prostem. Nastopili so. Prvič na odru, pred tako ogromnim občinstvom — bilo nas je gotovo nad 400 — in tako igrati, kakor so igrali naši mladeniči, naša dekleta, no, tega bi ne verjeli, če bi sami ne videli. Boljše ni mogla pogoditi svoje uloge Katra (T. Gobec), izvrstno se je kretala Rezika (M. Gajšek). Kaj naj še le rečemo o Kocenjaku Juriju (M. Gobec), dr. Zavijaču (Fr. Hajnšek), kaj o občinskem pisarju Muhi (M. Kores) in županu Črnič (C. Berlisg)! Kar prekositi so hoteli drug drugega, vendar se je posebno odlikoval dr. Zavijač, ki je s svojim nastopom in s svojo opravo povzročil čudno smeha in zabave. O da bi imeli veliko takih korenjakov, kakoršen je bil na odru, potem bodo vsi naši še nezavedni slovenski župani kmalu rešeni pijanih muh in nemškutarskih pisarjev in tudi vsak drug naroden zapeljivec bo moral po Zavijačevem zgledu pobrati šila in kopita.

Da, res, kaj takega gre ljudstvu v meso in kri, to ga vzdrami, to vzbudi. Poštena zabava, poštena igra — to je za ljudstvo. Le tako naprej, vrli mladeniči, navdušene mladenke. S tem kažete, da vstajate tudi vi k narodni zavesti, vsak dober človek se pa veseli tega, da mi vstajamo, a onih je strah. Rogaška mladina se je začela res gibati in zdaj bo šla vedno naprej kljub vsemu nasprotovanju in hujskanju od nasprotne strani. Priredimo si v kratkem spet take vesele trenutke — velevažne za našo narodno probujo. Živel vrla, krepostna mladina!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politična zborovanja. V nedeljo, dne 20. t. m. popoldne bo v Rogački Slatiniporočal volilcem o svojem delovanju v državnem zboru poslanec gospod dr. Miroslav Ploj. — Isto nedeljo popoldne se priredi veliko politično zborovanje v Šmartinu pri Gornjem gradu. O političnem položaju na spodnjem Štajerskem bo poročal g. Anton Korošec iz Maribora. — Volilci, vdeležite se obeh shodov v prav obilnem številu!

Častnim občanom so imenovali č. g. svetovalca in župnika v Rušah, Bož. Wurzerja občine Ruše, Lobnica, Bistrica in Smolnik. —

Iz šole. Učiteljica gđe. Ida Božič v Grižah pri Celju se poroči z učiteljem g. Rudolfom Wudlerjem istotam. — Umirovljen je nadučitelj g. Janez Možina pri Sv. Marku, okraj ptujski.

Romanje k Mariji Pomagaj v Brezje. Ustanovil se je posebni odbor, ki bo pripravil romanje Slovencev k Mariji Pomagaj na Brezju. Vse natančneje še se naznani.

Prijatelj ubožcev. Vlč. gosp. duhovni svetovalec in župnik v Rušah gosp. Božidar Wurzer so darovali za uboge krajnemu ubožnemu svetu v Lobnici 30 K, za kar se jim

tem potom javno zahvaljujemo. — Zupančič, župan.

Prosti promet s trtami. Vsled odloka c. kr. trg. ministrstva je dovoljen promet trt med občinami sodnijskega okraja Gornjiograd. Ta okraj obstoji iz sledečih občin: Gornjiograd, Kokarje, Ljubno, Luče, Nova Štifta, Mozirje, Rečica, Solčava in Bočna. Te občine so okužene. Zatoraj za izvažanje trt in drugih rastlin ter predmetov, ki so napadeni od trtne uši iz jedne zgoraj navedenih občin v drugo občino tistega okraja ni potreba posebnega dovoljenja. Ni pa dovoljeno izvažati iz te okužene okolice trte v neokužene kraje. Tudi namerjavana pošiljatev iz zgoraj navedenih krajev v druge okužene kraje se mora od oblasti dovoliti. Trtni promet zgoraj navedenih, po trtni uši okuženih krajev se je dovolil s sledečimi občinami: v sodnijskem okraju Konjice: Tolsti vrh, Sv. Duh v Ločah in Žiče; v sodnem okraju Maribor: Bergenthal, Studenci, Bistrica pri Falu, Bistrica pri Limbušu, Gorica, Ješenci, Zg. in Sp. Hoče, Rače, Krecenbah, Kumen, Limbuš, Lobnica, Loka, Sv. Lovrenc pri Mariboru, Sv. Marjeta na Dr. polju, Morje, Pohorje, Pekre, Pivola, Podova, Ranče, Ruše, Razvanje, Radvanje, Rotenberg, Bohova, Cinžat in Smolnik; v sodnijskem okraju Lipnica: občina Mitteregg. V začetku navedene in te občine so okužene. — Ker se okuženi kraji dotikajo Kranjske, je promet s trtami med okuženimi kraji Kranjske in Štajerske prost in ne potrebuje posebnega dovoljenja. Izvažanje trt iz okuženih krajev v neokužene ni dovoljen.

Kresovi na čast sv. Cirilu in Metodu. O kresovih še dobimo ta-le poročila: Iz Kapel pri Brežicah. Tudi mi kapelski fantje in dekleta, akoravno je nas le malo številce, smo zaneli na predvečer sv. Cirila in Metoda na našem gričku velik kres, pri katerem se je glasilo iz navdušenih grl več zanimivih narodnih pesmic. — Sliši se pa neko zlobno govoričenje napram nam, za katero se pa ne zmenimo. Blebetanje je za stare babe. Večna slava bodi našima slovanskima apostoloma! — Kozje. Mi smo sicer bolj počasni v poročevanju, pa kres na čast sv. bratoma Cirilu in Metodu smo tudi kozjanski Slovenci žgali. Pri skupnem kresu kozjanskih Slovencev vladalo je veliko narodno navdušenje. Tudi po okolici smo videli goreti veliko število kresov. — Zdole pri Kozjem. V naši fari je gorelo prav mnogo kresov na predvečer sv. Cirila in Metoda in glas možnarjev se je razlegal daleč na okrog. Z našega vinogradnega Zdolskega holmea smo nasteli gotovo nad 100 kresov po kozjanskem okraju. — Iz Vranskega. Mi vranski fantje smo zakurili lep kres na hribu, kjer stoji kapelica sv. Janeza. In zraven so gromeli topiči in rakete so švigale visoko v zrak. Ko se je zaslialo pritrkavanje z zvonika, pa smo zapeli ono lepo pesem: Se stolpa sem, mi zvon doni, ko vlega mrak se po vasi... Tudi mi vranski fantje se vzbujamo. — Dobrna pri Celju. V čast slovanskih apostolov goreli so na predvečer njih godu tudi na Dobrni veličastni in mnogoštevilni kresovi. Zveza mladeničev je letos prekrbela, da Dobrna ni zaostala za drugimi kraji v slavljenju sv. bratov. Od vseh pripravnih prostorov razlegalo se je mogočno gromenje topičev, slišalo se ubrano petje in nebo se je žarelo plamenečih kresov v raznih oblikah. Vse skupaj pričalo je o neminljivi hvaležnosti Dobrnčanov do slovanskih apostolov, pričalo pa tudi o neomahljivi narodni zavesti dobrnske mladine, katera se ne ustraši »šilnatih kap«, ne belih ne črnih. Visoko proti nebu švigajoči plameni bili so znamenje plamteče ljubezni do rodne zemlje, do materinega jezika in te plamteče ljubezni ne zaduši noben »fajerber« z nobeno »špricelco«, kakor tudi trohljive dobrnske nemškutarije ne bo rešil noben »retungsvagen«.

Ruše. Dne 4. t. m. je pogorela tukajšnjemu posestniku V. Glaser hiša v Smolniku. Pogorelo je vse pohištvo in shramba za živila

ter hranilnična knjiga glaseča se na 200 K. Štiriletna deklica je baje igraje se z užigalnicami zanetila ogenj. — Dne 1. t. m. se je v tukajšnjem ribniku utopil sedlarski učenec Vincenc Jurej. Kopal se je z drugimi dečki, kateri pa so se tako prestrašili, da so zbežali, ne da bi bili koga obvestili o nesreči.

Vpisovanje v srednje šole. Za obiskovanje mariborske slovenske gimnazije se je vpisalo že nad 40 učencev za prvi razred.

Na tukajšnji c. kr. gimnaziji je bilo v preteklem šolskem letu 469 dijakov, izmed teh jih je bilo 323 Slovencev in 146 Nemcev. Z odliko jih je izdelalo 71, povoljno so izdelali 319, drugi imajo ponavljalni izpit ali pa so padli.

Iz šole. Na štirirazredni, v tretjem krajnem razredu se nahajajoči ljudski šoli pri Sv. Marjeti je z začetkom zimskega poluljeta 1902 popolniti stalno mesto nadučitelja. Prošnje do 31. julija na krajni šolski svet pri Sv. Marjeti, pošta Možganci.

Izjava. Nemški listi pišejo o naši posojilnici razne laži in ji hočejo zaupanje pri ljudstvu spodkopati. Mi izjavljamo na to, da stoji naša posojilnica na trdnih nogah in da se nahaja v vodstvu v zanesljivih rokah. Prosimo somišljenike, da nam naj vsakega obrekovalca takoj naznanijo, da mu pred sodnijo zamašimo lažnjiva usta.

Posojilnica v Marnbergu.

Veselica. V soboto, dne 26. t. m. prirede mariborski in celjski slovenski abiturienti v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju koncert s plesom. Ker je čisti dobiček namenjen »Dijaškemu domu« v Celju, je pričakovati mnogobrojnega obiska.

V Šmartnem pri Slovenjgradcu je bil pretekli teden velik vihar. Baje je več ljudi ponesrečenih.

Predstava s skioptikonom bode dne 20. t. mes. v Veržeju. Ker so te predstave povsodi obudile mnogo zanimanja med ljudstvom in niso le zabavne in kratkočasne, marveč tudi poučne in koristne, je upati, da se tudi te predstave ljudstvo iz Veržeja in okolice mnogoštevilno udeleži. — Ista predstava vrši se dne 27. julija v Ljutomeru v Franc Jožefovi šoli.

Hude ure. Iz Zdol pri Kozjem nam pišejo: Dne 10. julija ob 2. uri popoldan je prihrumela nevihta z dežjem in po nekaterih krajih tudi s točo od južno-zapadne strani; dne 11. julija pa nevihta ob 9. uri zjutraj od severo-zapadne strani z nekoliko toče. Bog se nas usmili in obvaruj naša lepa polja in vinograde pretečih uim!

Iz Sromlja se nam poroča: Vrlo dekletica Katica Kovač, hčerka vnetega rodoljuba in starega narodnjaka Josipa Kovača v Zrečah je bila poročena 23. junija v Sromljah z vrlim kmetom Kostajnskekom. Na mnogaja leta!

Bela zastava je vihrala v soboto raz okrajno sodnijo v Slovenjgradcu v znamenje, da ni nobenega jetnika. Več kot 50 let je minulo odkar se je videla zadnjikrat.

Neprevidni otroci. V Zgornji Polskavi je vzel 13letni učenec Alojz Domačenič preteklo nedeljo nekoliko smodnika. Ž njim je šel na neki travnik, da bi ga užgal. Pridružil se mu je delavca Romerja sin, Leopold, katerega je smodnik tako zažgal, da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnišnico.

Nesreča. V Bočni pri Gornjemgradu je po velikih mukah umrl priden delavec Martin Špeh, ki se je ponesrečil pri sekanju v gozdovih. Pokojnik je zapustil še mlado ženo in več nepreskrbljenih otrok.

Strela je udarila dne 16. junija t. l. v poslopje Petra Lepuša v Mali vasi pri Sv. Tomažu, ter je zgorelo vse razun živine. Škode je 8000 kron. Zavarovan ni bil.

Nova poštna vožnja se upelje od 16. t. m. med Gor. Sv. Kunigundo in Mariborom. Vozila bode vsak dan; dozdej je hodil poštni sel.

Mrtvo truplo neznanega človeka so našli 27. m. m. pri Slovenjgradcu, ki je bilo že močno strohnelo. Sumi se, da je nekega

umobolnega, kateri se je zadnjikrat videl v aprilu.

V Rajhenburgu je bil zadnjo nedeljo mesto odstopivšega liberalnega g. B. Kuneja izvoljen županom g. Mato Presker, vrl mož katoliškega mišljenja. Prejšnji župan gosp. Benjamin Kunej je odšel v Brežice za tajnika okrajnega zastopa in posojilnice!

Oddaja lova. Lovska pravica občine Smolnik se bode v novič dražila za 8 let v soboto, dne 26. julija 1902, ob 10. uri dopoldne pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Mariboru.

Brežice. Ptujski lažnjivec »Štajerc« obrekuje brežiško posojilnico, da se kar kadi. Ne homo se pričkali z budalim listom, kojega glavno geslo je: laž in obrekovanje posameznih stanov, oseb in narodnih podjetij. V zadnji številki poroča ta listič, da je brežiška posojilnica tožila kmeta Žmavca za 300 K, ne da bi bila v to opravičena — in da je brez vsakega uzroka in brez vse potrebe pouzročila ubogemu kmetu neprimerno visokih stroškov. Stvar je pa ta-le: Kočljar Žmavc iz Stare vasi na Bizeljskem je prišel na kant. Njegovi tabularni upniki so izposlovali zoper njega prisilno dražbeno postopanje. V tej stiski je storil mož jako nepreviden korak, ki bi ga bil skoraj spravil pred kazenskega sodnika, začel je namreč iz neumljivih vzrokov poslopje podirati, vinske trte izsekavati, tedaj svoje zemljišče popolnoma uničevati. Poroki za posojilo po 300 K, ki ga je dobil Žmavc od brežiške posojilnice, so tedaj prišli v največjo nevarnost, da bodo morali sami plačati 300 K za svojega soseda. Na prošnjo teh porokov je torej izposlovala posojilnica predznambo svojega posojila po 300 K na Žmavčevo zemljišče in je vložila, ustrezajoč sodniškemu nalogu, tudi tožbo na opravičenje zemljejnizne predznambe. — Škoda bi bila za čas in črnilo, da bi se dalje bavili z nesramnimi čenčarijami v »Štajercu«; mirne vesti prepuščamo javnosti sodbo, da li je posojilnica pravilno postopala ali ne. Takih varovancev, kakor je Ž. privoščimo pa »Štajercu« in njegovemu brežiškemu dopisniku v obilni meri. Gliha vkup striha.

Žitne cene. V Mariboru: 1 hl pšenice 18 K 40 v, rž 16 K, ječmen 14 K 40 v, oves 16 K 50 v, koruza 13 K 40 v, proso 13 K 40 v, ajda 12 K, fižola 20 K; Na Dunaju: 50 kg. pšenice 8 K 85 v, rž 7 K 50 v, ječmen 7 K 75 v, koruza 5 K 40 v, činkvant 6 K 50 v, oves 7 K, fižola 10 K.

Sejmi na Spod. Štajerskem meseca malega srpana. Arnovž 20., Verače 17., Kozje 25., Zagorje 31., Teharje 26., Zalec 25., Vetmansteten 17., Konjice 31., Vitanje 20., Buče 21., Sv. Filip v Veračah 17., Dol 31., Sv. Križ pri Ljutomeru 26., Marenberg 31., Muta 17., Fram 26., Sv. Marjeta na Dr. polju 20., Sv. Marjeta ob Pesnici 20., Sv. Magdalena 22., Sv. Martin pri Vurbergu 28., Ščavnica pri Sv. Ani 17., Ormož 28., Sv. Urban 26., Kostrivnica 30., Marija T. v Žitalah 25., Sv. Mohor 22., Slov. Bistrica 25., Sv. Helena (okraj Šmarje) 22., Velenje 18.

Cerkvene stvari.

Duhovniške spremembe. Prestavljen je č. g. Jakob Čebašek iz Loke pri Zidanem mostu v Dobovo. Na novo nastavljeni so č. g. semeniški duhovniki: Goričar Maks v Videm, Lončarič Josip k Sv. Petru pri Radgoni, Rabaža Jakob v Loko pri Zidanem mostu.

Saveci pri Sv. Tomažu. Že nad 40 let se pomika vsako leto na praznik Obiskovanja blažene Device Marije dne 2. julija procesija farmanov Tomaževskih od kapelice iz Save na Polenshak. Ali tako slovesno se to še nikoli ni zgodilo kakor letos. Leta 1895 so postavili občani novo kapelo v čast Mariji. Lansko leto naročili so zvon pri g. Samassi v Ljubljani in letos nove svečnike. Častiti gospod dekan pri Sv. Tomažu so oskrbeli lani, da se sme vsako leto v imenovani kapelici dvakrat daritev sv. maše služiti. Torej

res, pri blagoslavljanju zvona in pri prvi daritvi sv. maše v tej kapelici dne 7. novembra 1901 je bilo slovesno, ali letos 2. julija se mi je dozdevalo občutno slovesnejše. Topiči so že na predvečer naznanjali veseli prihodnji dan. Ob polu 6. uri zjutraj, dne 2. julija je bila popevana sv. maša, katero so darovali č. g. dekan, potem je bil slovesen odhod procesije (do 500 ljudi) k Materi božji na Polenshak, katero sta vodila čast. gospoda duhovnika tomaževska. Občane Savske naj ljubi Bog vedno ohrani vnese za božjo čast!

Veseli dnevi na Remšniku. Želja, koju je kmet Franc Hartman pri odhodu sedanjega milostivega kneza in škofa leta 1896 izrazil, da bi nas čez 6 let zopet obiskali, se je v naše veselje izpolnila. Radost Remšničanov vsled tega je bila nepopisna. Remšničani so in tudi bodo z božjo pomočjo ostali zvesti rimsko-katoliški cerkvi! Ker je bil prihod milostivega kneza in škofa dne 3. julija od Sv. Jerneja v Radvanji pozno, okoli 9. ure, smo premilostivega kneza in škofa le z zvonjenjem in streljanjem prisrčno v našo sredino sprejeli. Četrtega julija je bila skušnja iz veronauka za šolsko mladino. Popoldne obisk cerkve sv. Ponkracija na Radlu, ki se na novo zida. Tam je nepopisljivo lep razgled, ki je premilostivega kneza in škofa iznenadil. Tudi nova stavba cerkve je napravila dober utis. Zvečer pred praznikom sv. Cirila in Metoda so goreli velikanski kresi po vseh hribih. Bilo je več stotin ognjev v dvojno proslavo: vsled obiskanja višjega pastirja in na čast slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, ki se odslej obhaja v naši škofiji zopet 5. julija. Dne 5. julija je bilo izpraševanje odraslih in sv. birma. Birmancev je bilo 211. Veseli nas neizrečeno, da so bili premilostivi knez in škof zadovoljni, kajti izrazili so se pri slovesu na Breznem: »Teško sem šel iz Remšnika. Povsod so mi ljudje nasproti hiteli, tudi z majhnimi otročiči, proseči blagoslova, in me niso pustili naprej ter klicali: »Pridite zopet k nam, mi bomo ostali verni katoličani.« Solze so me oblike, ker so tamkaj tako dobri ljudje.» Toraj ločitev je bila težka od našega višjega pastirja, ki želijo le srečo in blagor vseh škofljanov. V nedeljo 6. julija je bila sveta birma na Breznem, kjer so premilostivi knez in škof slovo vzeli od celega dekanata, od dušnih pastirjev, od starišev in otrok, od mladeničev in deklet, od hlapcev in dekl, od ubogih in sirot. Ganljive besede so napravile marsikomu solznate oči, kajti globoko so segale v srca vernih vsled goreče ljubezni višjega pastirja do nas. — Bog ohrani, Bog obvari premilostivega kneza in škofa še mnogo let!

Sveti misijon pri Sv. Barbari pri Vurbergu, ki se je obhajal od 29. junija do 6. julija, se je kar najlepše izvršil. Vodili so ga č. g. misijonarji Javšovec, Jevšenak in Krivec iz Maribora.

Avstrijsko-štajerska minoritska provinca, h kateri spada tudi konvent pp. minoritov v Ptuju, je obhajala od 7. do 10. julija svoj generalni kapitelj. Dosedanji provincijal preč. g. A. R. P. Joanez Nep. Pix, je bil zopet izvoljen provincijalom, za gvardijana v Ptuju pa č. o. Alfonz Svet, za gvardijana na Dunaju č. o. Karol Belšak.

Društvena poročila.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki: Dr. Pipuš, kot donesek kazenske zadeve 20 K; Jurij Žack, »za kruh sv. Antona« 5 K; Dr. Rosina 10 K.

Slov. fer. akad. društvo »Bodočnost« v Ljutomeru priredi v nedeljo, dne 20. jul. t. m., svoj prvi ustanovni občni zbor v Ljutomeru pri g. Seršenu ob 10. uri predpoldne. Popoldne ob 3. uri se začne veselica, zvečer pa ples v gostilni g. Iv. Vaupotiča v Ljutomeru.

Dijaški kuhinji v Ptuju so od zadnjega izkaza še daroval p. n. gg.: dekan Kralj v Zavrču 10 K, župnik Hirti 3 K, iz

Narodnega doma v Ptuj po gosp. Pavliniču 10 K in Neimenovan iz M. 20 K. — Slednji znesek je došel blagajniku še le po sklepu računa v roke in se toraj všteta med dohodke prihodnjega šolskega leta. — Odbor društva je imel 11. julija sklepno sejo, v kateri je poročal blagajnik o dohodkih in izdatkih. Odbor izreka vsem prebivalim p. n. dobrotnikom pristržno zahvalo za doneske in se priporoča tudi še v prihodnje za pomoč.

Bralno društvo v Jarenini priredi dne 27. julija Ciril-Methodovo veselico z govorom in predstavljanjem »Sanje.«

Bralnemu društvu pri Sv. Bolfenku blizu Središča je podaril č. g. Vid. Janžekovič, kaplan pri Sv. Miklavžu zbirko krasnih knjig. Kot izrednemu in podpornemu udu, ter posebnemu dobrotniku našega društva, se društveni odbor častitemu gospodu za vse dobrote pristržno zahvaljuje. — Dal nam Bog več takih posnemovalcev.

Celjska narodna godba priredi v nedeljo, dne 20. t. m. koncert na vrtu Narodnega doma v Celju. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 40 vinarjev.

Iz drugih krajev.

Stolp sv. Marka v Benetkah se je dne 14. julija podrl. Stolp je bil svetovno znan. Stolp je bil nad 100 metrov visok ter se je začel graditi leta 888 po Kr., dogotovljen pa je bil še le leta 1150. Že nekaj dni so se kazale na stolpu razpokline, vsled česar je bil promet zaprt in bližnja stanovanja so se morala izprazniti. Ponesrečil se zraven ni nihče.

Vžigalice niso stare niti še 70 let, kajti prvokrat se je pokazale v letu 1832. Največja tvornica je na Švedskem, kjer se dan na dan izgotavlja do 50 milijonov vžigalic.

Obleka iz papirja. Na Japonskem izdelujejo izvrsten papir iz nekega drevesa. Trd je japonski papir tako, da se iz njega izdelujejo dežniki, obleke, robci in servijete. V zadnji japonsko-kitajski vojski nosili so japonski vojaki hlače iz papirnatega sukna. Take hlače so lakirane. Dežniki iz papirja namažejo se z oljem. Robcev iz papirja nosi Japonec najmanj šest pri sebi. Kadar se usekne, vrže Japonec robec proč.

Petelin — pijanec. Petrograjski časniki poročajo, da ima lastnik nekega hotela v Hingenbergu v Livlandiji petelina, ki je občezen pijanec. Ta petelin posrkava z največjo neumornostjo ostanke piva, katere so pustili gosti, in to toliko časa, da se popolno upijani. Ko ga ima pod kapo, postane razposajen, se vleže in začne spat. Ko prespi mačka, gre zopet pit.

Žid in cigan. V neki ogrski vasi je bil židovskemu krošnjaru ukraden velik bakren kotel. Dočim je žid Abraham zaman poizvedoval po njem, ni bil cigan Peti, ki je ukradel kotel, nič manj v zadregi. Ker je bil kotel velik, ga ni mogel za se porabiti. Da bi ga nesel na trg, je bila nevarnost prevelika, da kdo ne spozna kotla. Slednjič se je odločil tat, kakor še nobeden drugi, vrniti po noči ukradeni kotel. Predno cigan ta krepotni čin izvrši, sreča ga žid, ki ga nagovori: »Čuj, Peti! moj veliki kotel mi je ukraden.« »Nič hudega«, ga tolaži cigan, »kaj bo neki počel tat s tako velikim kotlom!« »Kaj bo počel, vprašaj?« reče žid, »s kladivom ga bo razbil in v vrečo spravil, na trg nesel in baker prodal.« Ciganu se zaiskre oči, seže židu v roko ter reče: »Ubogi Abraham, potem pač ne bodeš videl več svojega kotla.«

Premeten berač. Koncem m. m. je stopil v prodajalnico nekega trgovca borno oblečen človek z dolgo brado, pušič dobro smodko. »Kaj želite?« vpraša ga prodajalec. »Oprostite, reven popotnik vas prosi podpore.« »No, kaj takega še pa ne«, reče trgovec, »ali vas ni sram s smodko v ustih beračiti?« »Da, dragi gospod«, mu odgovori berač, »tako je. Prosim vas, nikar ne zamerite, smodko kadim samo iz strahu pred orožniki. Če me

ta vidi, da kadim, me pusti pri miru, meneč, da kupujem.« Ta premetenost tako iznenadi trgovca, da mu podari 10 v. »Lepa hvala, mili gospod!« se poslovijo prosjak pušič dalje.

Lovska. Na nekem lovu pri železnici so podili psi zajca. V tem trenutku se pripelje mimo brzovlak. Zajec skoči na stopnice vlaka ter tako odnese psom in lovčem pete.

Koliko korakov naredi natakav v enem dnevu? Neki natakav v zelo obiskani gostilni je po dogovoru štel nekega dne svoje korake in je naštel celi dan 51.348 korakov. To je približno 30 kilometrov ali pet ur hoda.

Dobro ga je izplačal. V nekem kopaljšču je zahteval gost, ki je hotel s svojo ženo drugi dan na sprehod v gore, da mu za jutro preskrbé dva osla. Mlad gospodar iz vasi pripelja drugo jutro za pot pripravljena osla. Ko pride gost pred hišo, se nasmeje in reče: »No, torej ste vi trije prišli!« Gospodarja je zbadla ta beseda, a premagal se je in molčal. Zvečer, ko se gost povrne s sprehoda, pride gospodar po osla. »Koliko sem pa dolžan?« vpraša tujec. »Šest goldinarjev«, pravi gospodar. »Ali ni to preveč«, reče mu gost, »saj je določeno tukaj pri vas po dva goldinarja na dan za jednega osla.« »Prav«, odvrne gospodar, »trikrat dve je šest. Kajti če sem bil jaz zjutraj osel, ko sem prišel, sem tudi zvečer, ko odhajam.« Tujec se je spomnil, kako ga je zjutraj pozdravil, nasmejale se je ter mu zahtevano izplačal. Ko je kmet odšel, reče svoji ženi: »No, ta me je pa dobro izplačal!«

Hrvat guverner Menelikov. Guverner abesinskih ekvatorialnih pokrajin je 31letni Hrvat Fmerih Seljan, ki je sedaj došel na obisk svojih sorodnikov v Linc.

Dobro se je izrezal. V Londonu je posebno društvo lenuhov. Bog obvaruj, da bi zapazili koga v naglici. Plačati bi moral kazen. Nekega lepega dne zapazi nek član društva, da je drugi član (zdravnik) jezdil v največji naglici. Seveda so ga takoj v prihodnji seji obsodili radi tega. A zdravnik se je malomarno odrezal: »Ja, moj konj je tekel, kakor bi bil obseden, jaz sem bil pa prelen, da bi ga brzdal.« Ko je s tem dokazal svojo lenobo, so ga enoglasno oprostili kazni in ga celo pohvalili.

Muha v pivu pri različnih narodih. Zanimivo je opazovati, kako različno postopajo ljudje razne narodnosti, ako pride kaka muha pomotoma — v pivo. Amerikanec se začne smejeti in naroči drugo pivo; Španjol plača in odide; Francoz in Italijan ravno tako, a pri tem pridno zabavljata in godrnjata. Anglež izpije pivo in naroči drugo. Nemec oprezno spravi muho, pivo spiše. Rus spiše muho in pivo. Kitajec pozoba najprej muho in jo nato zalije s pivom.

Čuden preklic. Švicarski listi so poročali, da so nekemu meščanu naložili precej več davka, kot ga je imel prejšnje leto. Zaradi tega se je razjezil in očitno zabavljal mestnim očetom, rekoč: »Polovica mestnih očetov je norcev!« Mestni očetje prepričani, da je dober glas boljši nego zlati pas, so zahtevali, da obrekovalec prekličje svoje razžaljive besede. Ta je zahtevi ugodil ter objavil preklic, glaseč se: »Polovica mestnih očetov ni norcev.«

Neprijetno snidenje. Neka bogata vdova, še čvrsta in močna, hotela se je v Berlinu še enkrat omožiti. Po časopisnih inseratih si je iskala ženina. Oglasilo se je veliko število ponudnikov, ne da bi bili imenovali ime. Med vsemi ponudbami ji je najbolj ugajala ponudba nekega mladega uradnika z dežele. Snidenje je bilo pismenim potom določeno na neki železniški postaji. Da bi se spoznala, bilo je dogovorjeno, da bode imela »ona« v roki šopek šrnarnic, »on« pa na suknji pripeto rudečo vrtnico. Težko je vdova pričakovala vlaka, ko vlak privozi, stopi iz voza jeden sam potnik s pripeto rudečo vrtnico na suknji, in ta potnik je bil — njen sin.

Strašna vročina. V raznih krajih vlada zdaj huda vročina. V Londonu je taka vročina, da je veliko ljudi umrlo na solničarici. V Milanu je 40 stopinj vročine.

Levinjo operiral na očeh je dr. Pirelli v Reggio na Laškem. Levinja »Lea« je zbolela na očeh in pokazalo se je, da oslepi, če ne bo operirana. V menažeriji Bianco so »Leo« postreščeki v njeni kletki z vrvmi in jermeni zvezali. Ko je bila levinja dobro zvezana, stopil je zdravnik v kletko in izvršil operacijo. Levinja je grozno rjovelala vsled bolečin. Vkljub temu, da je bila dobro zvezana, držalo jo je 20 postrežnikov. Po izvršeni operaciji zapusti dr. Pirelli kletko. Leo so oprostili. Levinja je skakala besno po kletki in se zaletavala proti zdravniku, ki jo je stoječ pred kletko opazoval. Toda kmalu je »brihtna« levinja spazvedela, da vsled operacije dobro vidi, umirila se je in pričela operaterju — roke lizati.

Izumirajoče slovansko pleme. Na obrežju baltiškega morja izumira slovansko pleme, ki se je samo imenovalo »Slovinci« in je spadalo k polabskim Slovanom. Po poročilu, katero je o polabskih Slovincih objavil v »Sl. Pol.« g. M. Meklowski, bilo je tam še pred 12 leti 721 oseb, ki so govorile v slovinskem jeziku. To število je seveda vsako leto manjše. Zadnji Slovinci zahtevajo od sorodnikov, da bi jim položili v rakev molitvenik v materinskem jeziku. Ta ginljiva šega priča, kako so ljubili svoj materinski jezik.

Čudna prošnja. Prošnjo za znižanje svoje pokojnine je vložil neki Amerikanec, ker pravi, da zasluži drugače veliko denarja in mu njegova vest ne pripusti, da bi državo goljufal. Dotičnemu uradu se je zato prošnja zdela jako čudna. Naročili so tedaj, naj se o tem človeku natančneje poroča. Dobil so v odgovor, da je dotični uradnik, ki je prosil za znižanje svoje pokojnine, že dalje časa v — norišnici.

Kaj je čudna prikazen. V neki gostilni je razlagal gostilničar svojim gostom, kaj je čudna prikazen, tako-le: »Veste, kaj je čudna prikazen? Poslušajte, razložil vam bom to. Vsakdo izmed vas pozna kravo; pa krava ni čudna prikazen. Tudi je že vsakdo izmed vas videl jablano; pa jablana tudi ni čudna prikazen. Če bi pa kedaj splezala krava na jablano in trgala z repom jabolka — to bi bila čudna prikazen.«

V Ameriki v mestu Kankakee se je baje rodil otrok, ki ima dve glavi. — Če je deklica in če zraste, ubogi mož, kateri jo dobi za ženo!

Osveta. Iz Zagodine na Srbskem poročajo: 28letni Ivca Preradovič je bil zaročen s 17letno ubožno Mileno Jakšičevo. V zadnjem hipu pred poroko pa se je Preradovič premislil in se oženil z drugim, bogatim dekletom iz Paračina. To sramoto je izvedel brat, ki je vojak pri 28. pešpolku v Kragujevcu. Brez dopusta je ušel domov in tam z vojaško puško ustrelil nezvestega Preradoviča in njegovo mlado ženo.

Angleži molijo. Salisbury, premirnist angleške, je dejal v gor. zbornici, da nima narod proti zavratni boleznici kralja nobenega drugega sredstva kot molitev. Zato naj moli ves narod za okrevanje Edvarda VII. In sedaj molijo res po vsem Angležkem, po vsej širni državi od vzhoda do zahoda. V katedrali sv. Pavla v Londonu je bilo svečanostno cerkveno opravilo za kralja. Vdeležba je bila ogromna. Prisotnih je bilo tudi več knezov, ki so prišli h kronanju; vsi nadškofi in škofi, lord (major), vsi župani in najodličnejša gospoda. V katedralo je bilo dovoljeno le z vstopnico. Tudi po drugih cerkvah so slovesna opravila, katerih se vdeležujejo ministri, uradniki, častniki in meščani sploh.

Strašilo. V nekem angležkem mestu prišel je nekdo obiskat svoje znanca, in je bilo več obiskovalcev, so mu morali dati za prenočišče sobo, v kateri je baje strašilo. Gost je pa trdil, da se ne boji. Drugi dan

pri zajutru je pripovedoval gost, da strašila sicer ni zapazil, toda o pol dveh zjutraj so mu naenkrat izginile vse odeje. Seveda so vsi strmeli. Ko pa je prišel malo pozneje zet domače gospe, ter so ga vprašali kako da je spal, reče: «Prav dobro, samo malo mrzlo mi je bilo po noči, in ker sem vedel, da v sobi, kjer straši, nihče ne spi, sem šel tja in vzel odejo s postelje. Vendar se mi je zdelo, kakor bi nekdo dihal v sobi, zato sem jo hitro popihal iz sobe.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

Današnji položaj je pač tak, da mora sleherni napeti vse sile v svojem delokrogu. Fizična sila v delavnih rokah res mnogo velja. Pa fizična sila sama po sebi je preslaba. Saj je pač tudi najbolj po ceni. Delo vola, konja, naravnih sil, pare itd. zna biti res prav koristno. Koristno postane pa delo šele tedaj za naše smotre, kadar ga razum človeka spravi v pravi tir, kadar ga zna človek svojim sebičnim namenom primerno izrabiti. Samo po sebi brez nadvlade razuma pa nima prav nobene vrednosti za človeka. Žalibog pa se najde pri kmetijskem gospodarstvu premnogokrat nadvlada fizične moči oziroma dela, razum pa ostane podrejen. Kmetovalec se muči in muči, a večinoma mu je plača za trud le pičla. Temu so pač krive tudi druge razmere. Največ pa je krivo edino zaupanje le v fizično delo, v pridne roke. Dravski pesek ima tudi zlata zrna. Pa najmarljivejše roke si ne bodo z njim bogastva pridobile. Bolje, da stopijo v službo drugih delodajalcev. Dnina bode bolja nego pri izpiranju zlata iz peska Drave. Enako razmerje je šestokrat pri kmetijstvu. Ni je tako borne zemlje, da bi ne bilo nekaj praškov zlata v njej. Ne zlata v pravem pomenu, temveč snovij, iz katerih se posredno tvarka kmetovalcu zlato. Na vsaki zemlji, naj bode še tako borna, le še nekaj priraste, pa kako plačuje delo? Poznam premnogo slučajev, kjer bi bilo vse

eno, ako kmetovalec preseja dravski pesek ali obdeluje svoja zemljišča. Kmetijstvo ima prevažno nalogo. Ono prideluje s pomočjo tajnih, večinoma pa že tudi celo razkrinkanih naravnih pogojev blago, ki ima za človeštvo velevažen pomen. Ugodnejši kot so pogoji, več pridelka bode pri enakem naporu, kmetovalec bode imel boljši uspeh. Kmetovalec naj torej te ugodne pogoje izkorišča. Naj seje žito tam, kjer so naravni pogoji ugodni, vinograd pri neugodnih pogojih bode le slabo plačeval trud, istotatoko sadno drevo itd.

Znanost se peča s preiskovanjem zakonov glede naravnih prikazni. Marsikaj se je že v tej zadevi pojasnilo. Kmetijstvo, ki razume te znanstvene pridobitke prav izkoriščati, napreduje, ono vsepa. Roke kmeta naj se torej urijo v spretnosti, a bolj naj se pa uri njegov razum v pravem spoznanju mu potrebnih nauk in za vsak slučaj njih pravi porabi. Na ta način bode dosegel zmožnost na neugodne naravne pogoje do gotove meje svojim namenom primerno vplivati, jih zboljšavati. Kjer so vsi naravni pogoji ugodni n. pr. v Ameriki, na zemljah, ki še niso izmolzene, ali na Ogrskem ali v Rusiji itd., tam je pač pridelovanje najcenejše in najvspešnejše. Pri nas je eden ali drugi naravnih pogojev neugoden. Pa ne obupati. Umni kmetovalec bode vedel kako tu pomagati in na dobrem bode.

Glede neugodnih pogojev na naših zemljah je najhujši pomanjkanje dovoljne rastlinske hrane. V tej zadevi je pomoč najnujnejša. Zemlje so izpite vsled večinoma slabega gospodarstva, slabega ravnanja z gnojem itd. Če pa tudi niso zemlje izpite popolnoma, pa le ni moč od njih najvišjih dohodkov doseči, dokler se ne porabijo gotova sredstva. To je najvišje zlo za naše kmetijstvo, zlo, katero kmetje tudi sami uvidevajo. V novejšem času

čedalje bolj prihajajo do prepričanja, kako velik pomen in vrednost imajo umetna gnojila. Pa poraba teh je navadno tako površna, nedostatna, da napravi zlo še večje. Ko se izgublja snovi denar. V tej zadevi se pri nas preveč potrat. V teku najstarejšega službovanja kot potovalni učitelj sem deželo pač temeljito spoznal. Kot istinit prijatelj kmetovalca, s katerim sem s svojim poklicem, s svojim delovanjem v tesni zvezi, čutim z njim, veselim se nad vspehi, obžalujem pa tudi vsako brezuspešno delovanje. Ker pa je ravno glede gnoja in gnojenja najti največ napak, napak, ki najbolj vplivajo na smoter gospodarstva, namenil sem se sledeče napisati o gnoju in gnojilih. Na dejam se pa, da bodem ustregel kmetovalcu v širšem pomenu. Živinorejec, poljedelec, sadjerejec, vinogradnik, vrtnar, vsi se morajo zanimati za ta velevažen predmet. Ker se že od davna pečam z agrikulturkemijo ter mnogo let zasledujem po strokovnem časopisju in knjigah to strujo, ker sem imel priliko in jo še imam, jo v veliki praksi v domačih deželah in inozemstvu opazovati, ker sem imel priliko primerjati na lici mesta vspehe kmetijstva v domačih krajih z onimi v krajih, kjer zna praksa načela vse bolj izkoriščati nego pri nas, upam, da bode vsakemu zanimanje za ta predmet plodonosno, ker hočem zastopati le zrela načela. Vspehi znanosti vtemeljujejo se s praktičnimi skušnjami.

(Dalje sledi.)

Listnica uredništva. M. Š. v C. Iskrena hvala! Prosimo!

Loterijske številke

Trst 12. julija: 72, 53, 49, 76, 86.
Linc 12. julija: 52, 36, 18, 69, 80.

Društvena naznanila.

Dne 27. julija: »Gospodarskega bralnega društva v Kozjem« občno zborovanje s spominom na petletnico v gostilni g. Fr. Guček-a. Začetek ob 4. uri popoldne.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.	Vsaka beseda stane 2 vin.	Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Posestvo z vinogradom v prelepem kraju na slovenskem Štajerskem. Obsega 2 in pol orala povsem z ameriškansko trto nasajene in ograjene vinske gorice, 7 oralov polja in travnikov, 300 sadnih dreves ter čedno hišo z gospodarskim poslopjem. Posestvo je od železniške postaje pol ure od trga četrt ure in 100 korakov od podružne cerkve oddaljeno; zato je tudi za upokojenega gosp. duhovnika jako pripravno. Cena nizka. — Več pove upravništvo lista. 304 10—5

Lepo posestvo, zidana hiša, gospodarsko poslopje, njive, travniki in sadonosnik, okoli 18 oralov, se proda pod ugodnimi pogoji. Franc Menhart, Gačnik 28, pošta Jarenina. 328 3—1

Lepo posestvo, hiša, hlev, preša, potem njive in gozd, vsega okoli 7 oralov, se proda. Franc Šparovec v Cermlenšaku, Sv. Rupert v Slov. gor. 329 2—1

Hiša s stanovanji, zraven vrt za zelenjavo, sadonosnik in njiva, se po ceni proda v Mariboru. Naslov pri upravništvu.

Posestvo blizu cerkve v Mali Nedelji pri Ljutomeru, s hišo, kletjo in gospodarskim poslopjem, potem njiva (iz katere se lahko naredi gorica) gozd z lepim drevjem, se po ceni proda. Pogoje pove Jak. Vrbnjak v Radislavcih, pošta Mala Nedelja. 344 2—1

Hiša s sedmimi sobami, kuhinjo, kletjo, kuhinjo za prati, drvarnicami, hlevom za 10—12 glav živine, z velikim dvoriščem in studencem, svinjskimi hlevi, z vrtom za zelenjavo z lepo senčnico, se proda za 5200 gld. v Slov. Bistrici. Ponudbe na: I. R. upravništvu lista. 338 3—1

Lepo posestvo v Poberžah pri Mariboru, 15 minut od magdalenske cerkve, meri vse okoli 15 oralov, dve zidani hiši, (jedna s tremi sobami in kletjo, druga z dvema sobama in kletjo), gospodarsko poslopje, njive, travniki in gozd, se proda skupaj ali posamezno po nizki ceni. Kdo? pove upravništvo. 343 3—1

Kupi se.

Malo posestvo, ki bi bila cena 600—700 gld. želim kupiti, če mogoče na ravnini. Naslov pove upravništvo tega lista. 333 3—1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235

Oženjen majar, srednje starosti, želi službe pri kaki grajščini ali na kaki pristavi z mesecem oktobrom. — Kdo, pove upravništvo. 327 3—1

V najem se da.

Lepo stanovanje obstoječe iz dveh oziroma treh sob, kuhinje in podzemeljske kleti ali tudi samo dveh sob brez kuhinje; pripravno za kakšnega umirovljenega gospoda ali stranko, ki hoče imeti lepo, zračno in zdravo stanovanje, blizu cerkve, železniške postaje tikoma državne ceste v divni Savinjski dolini, se da dne 1. avgusta t. l. v najem. Pojasnila daje in sprejema ponudbe županstvo Sv. Peter v Savinjski dolini. 317 1—1

Lepo, sivo
ajdo
za seme
prodaja po nizki ceni
Maks Robič
trgovec v Središču.

Trgovski pomočnik
se išče

pod ugodnimi pogoji 345
za mešano trgovino (na podružnici samostalen), v lepem romantičnem zagorskem kraju Hrvatske, oddaljenem od Štajerske 1 in pol ure. Službo je nastopiti 10. avgusta t. l. Ponudbe naj se vpošljejo na: Franjo Mihun, Trakošćan, pošta Bednja, Hrvatsko.

Zaloga pohištva.

Priporočam mojo zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah.

Spoštovanjem 328

P. Srebre,
Maribor, Tegetthoffova ul. 23.

Razne uradne pečate

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Demetrij Glumac

283 13—5

kotlar

Maribor Kaserngasse št. 13. Maribor

se priporoča cenj. p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor: popravila pri parnih kotlih za parne stroje, za barvarije, usnjarije, pri parnih kotlih za beljenje platna, pri izdelovanju sveč in magarina, dalje za paro- in vodovode iz bakra ali železa.

Različni kotli za perilnice in kotli za žganjarije so v zalogi.

Pocinjuje in popravlja točno in po ceni.

A. Martinc v Ormožu.

Naznanjam, da sem svojo trgovsko

podružnico poprej Standeager

opustil, ter prodajam dotično blago v svoji glavni trgovini na cerkvenem trgu po zelo znižanih cenah.

Slavno občinstvo najuljudneje vabim k mnogobrojnemu obisku.

Alojsij Martinc.

350 1-1

A. Martinc v Ormožu.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hôtele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štamplije (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Slovinci!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

V dobrnskih toplicah pri Celju

je pod ugodnimi pogoji na prodaj

lična, enonadstropna hiša

z enajstimi sobami za stanovanje, ki so večinoma z notranjo opravo opremljene, z dvema kuhinjama in še posebej s kuhinjo za perilo. Hiša je prav primerna za letovišče pa tudi za stalno prebivanje.

Naslov lastnika se zve pri upravnistvu.

2

„Südsteirische Presse“,

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono, za eno leto 12 kron. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

V Ljutomeru

bo v nedeljo, 27. julija t. l. 305 5
predstava s skioptikonom

Vinogradniki!
čuvajte
vinsko trto!

208 14—12

je naslov za vinorejce zelo koristni knjižici (s podobami), ki se dobi pri nje izdajatelju g. Ant. Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču ter pri vseh večjih knjigotržcih na Slovenskem,

komad za 50 vin.

Odda se stavba

pre- in dozidanja hiše št. 86 v Sevnici

v svrhu pridobitve treh učnih sob in telovadnice.

Ustmena zniževalna licitacija se vrši v nedeljo, dne 20. julija ob 3. uri v občinski pisarni v Sevnici.

Stavba se odda skupaj le enem podjetniku. Izključna cena je 16.337 K 29 h. — Stavbeni operat, sestojč iz stavbenih načrtov, prevdarka stroškov in stavbenih pogojev je na vpogled v občinski pisarni. — Vsak licitant mora pred licitacijo položiti varščino 5% izključne cene.

Krajni šolski svet v Sevnici,

dne 2. julija 1902.

321 2—2

Ludvik Smole, načelnik.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisk na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gl. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

SLOVENCI!

— darujte za —

„Dijaški dom“ v Celju!

Oddaja šolske stavbe

v Brezuli pri Račjem.

Zgradba nove trirazredne šole v Brezuli s stanovanjem za nadučitelja in učitelje oddala se bode potom oferte, in sicer ali skupno ali pa tudi posamezna dela, to je zidarska, tesarska, mizarska in ključavničarska. Proračun znese 32.000 K.

Stavben načrt, proračun in stavbeni pogoji so na razpolago pri šolskem vodstvu v Brezuli.

Oferte s 5% vadija naj se pošlje do 27. julija 1902 na krajni šolski svet Brezula.

Krajni šolski svet v Brezuli, 341 1—1
dne 10. julija 1902.

Štefan Zafošnik, načelnik.

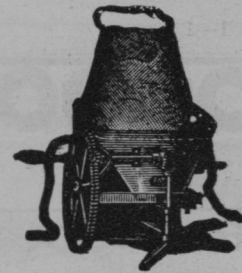
Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsa, ječmena, koruze itd.

Posebno se priporoča za gorate kraje. Zelo po ceni in trpežna.

Novo!

Ugodnosti: prihranjenije semena, enakomerno in hitro sejeje. Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Komad 50 K poļ povzetju. Prospekti na zahtevanje. Glavna zaloga:

Echinger & Fernau

454 25—20

Dunaj XII, Neubaugürtel 7—9.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta št. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelškega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključavničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Pristen kranjski

brinjevec

prodaja 323 3—2

I. Bele, Kostanjevica,
Kranjsko.

Priporočilo.

Kdor hoče imeti v zvoniku solidno in po nizki ceni izvršeno urarsko delo, kakor tudi vsakovrstne stolpne ure dobro popravljene, naj vzame g. Martina Jesenko, urarja v Prelogah, p. Šmarje pri Jelšah, in bode zadovoljen. Na Sladki gori je enako delo v mojo popolno zadovoljnost izvršil.

Fr. Irgl, župnik. 340 1

Vizitnice

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila.